

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Torre Annunziata (Włochy) w dniu 23 kwietnia 2012 r. — Lorenzo Ciampaglia przeciwko Sangicie Masawan

(Sprawa C-185/12)

(2012/C 235/09)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Torre Annunziata

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lorenzo Ciampaglia

Strona pozwana: Sangita Masawan

Postanowieniem z dnia 3 maja 2012 r. Trybunał Sprawiedliwości stwierdził oczywistą niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym i wykreślił sprawę z rejestru.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Hliddal, Fjola

(Sprawa C-216/12)

(2012/C 235/10)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales.

Strona pozwana: Hliddal, Fjola.

Pytania prejudycjalne

Czy świadczenie takie jak zasiłek wychowawczy przewidziany w art. 306–308 Code de la sécurité sociale stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) pkt i) oraz art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym, obowiązującym zgodnie z załącznikiem II, sekcja A pkt 1) Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony oraz Aktu Końcowego, podpisanych w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation Wielkiego Księstwa Luksemburga w dniu 8 maja 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Bornand, Pierre-Louis

(Sprawa C-217/12)

(2012/C 235/11)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales.

Strona pozwana: Bornand, Pierre-Louis.

Pytania prejudycjalne

Czy świadczenie takie jak zasiłek wychowawczy przewidziany w art. 306–308 Code de la sécurité sociale stanowi świadczenie rodzinne w rozumieniu art. 1 lit. u) pkt i) oraz art. 4 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym, obowiązującym zgodnie z załącznikiem II, sekcja A pkt 1) Umowy w sprawie swobodnego przepływu osób zawartej między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z jednej strony a Konfederacją Szwajcarską z drugiej strony oraz Aktu Końcowego, podpisanych w Luksemburgu w dniu 21 czerwca 1999 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 6.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Argeş (Rumunia) w dniu 4 maja 2012 r. — Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş przeciwko SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei i Petruţa Florentina Matei

(Sprawa C-236/12)

(2012/C 235/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Argeş

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Comisariatul Judeţean pentru Protecţia Consumatorilor Argeş

Strona pozwana: SC Volksbank România SA, SC Volksbank România SA — Sucursala Piteşti, Alin Iulian Matei i Petruţa Florentina Matei

Pytanie prejudycjalne

Zważywszy, że zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ ocena nieuczciwego charakteru postanowień umownych nie dotyczy ani określenia głównego przedmiotu umowy, ani relacji ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub świadczonych usług, o ile postanowienia te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem,

oraz

biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 2 ust. (2) lit. a) dyrektywy 2008/48/WE⁽²⁾ zawarta w art. 3 lit. g) tej dyrektywy definicja pojęcia całkowitego kosztu kredytu ponoszonego przez konsumenta, obejmującego wszelkie prowizje, które konsument jest zobowiązany ponieść w związku z kredytem konsumenckim, nie ma zastosowania dla celów określenia przedmiotu umowy kredytu zabezpieczonego hipoteką,

czy

wykładni pojęcia głównego przedmiotu umowy i pojęcia ceny, do których odwołuje się art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG, można dokonywać w ten sposób, że owe pojęcia (przedmiotu i ceny) obejmują również, wśród elementów stanowiących świadczenie wzajemne należne w zamian za udzielenie kredytu, rzeczywistą roczną stopę oprocentowania, złożoną w szczególności ze stopy oprocentowania, stałej bądź zmiennej, z prowizji bankowych oraz z innych kosztów zawartych i określonych w umowie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29).

⁽²⁾ Dyrektywa 2008/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylająca dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.U. L 133, s. 66).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 21 maja 2012 r. — Salzburger Flughafen przeciwko Umweltsenat

(Sprawa C-244/12)

(2012/C 235/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Salzburger Flughafen GmbH

Pozwany organ: Umweltsenat

Uczestnik postępowania: Landesumweltanwalt von Salzburg

Dalszy uczestnik postępowania: Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Pytania prejudycjalne

1) Czy dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r.⁽¹⁾, zmieniona dyrektywą Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r.⁽²⁾ (zwana dalej „dyrektywą 85/337”), sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które uzależnia przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko w odniesieniu do (nieodnoszących się do pasa startowego) robót dotyczących infrastruktury portu lotniczego, mianowicie budowy terminalu i poszerzenia obszaru portu lotniczego w związku z budową kolejnych instalacji (w szczególności hangarów, hal na sprzęt i parkingów), wyłącznie od tego, czy należy oczekiwać zwiększenia liczby lotów o co najmniej 20 000 rocznie?

W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

2) Czy dyrektywa 85/337 wymaga i umożliwia — w braku przepisów krajowych — przeprowadzenie w drodze jej bezpośredniego zastosowania (z uwzględnieniem realizowanych przez nią celów i kryteriów określonych w załączniku III) oceny skutków wywieranych na środowisko przez przedsięwzięcie wyszczególnione w pytaniu pierwszym, objęte załącznikiem II?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. U. L 175, s. 40).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 97/11/WE z dnia 3 marca 1997 r. zmieniająca dyrektywę 85/337/EWG w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre publiczne i prywatne przedsięwzięcia na środowisko (Dz.U. L 73, s. 5).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 21 maja 2012 r. — Meliha Veli Mustafa przeciwko Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelnite” kam Natsionalnia osiguritelnite institut

(Sprawa C-247/12)

(2012/C 235/14)

Język postępowania: bułgarski

Sąd krajowy

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Meliha Veli Mustafa

Strona pozwana: Direktor na fond „Garantirani vzemania na rabotnitsite i sluzhitelnite” kam Natsionalnia osiguritelnite institut

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 80/987/EWG⁽¹⁾ z dnia 20 października 1980 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności ich pracodawcy w brzmieniu